

ਜਦ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ

ਬਾਈਬਲ ਪਾਠ #27

VI. ਤੀਜੇ ਪਸਾਹ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਬੈਤਅਨੀਆ ਆਉਣ ਤਕ (ਚੱਲਦਾ)।

ਬ. ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸਫ਼ਰ (ਲੂਕਾ 17:11) (ਚੱਲਦਾ)।

8. ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਗਊਂ ਚਿਤਾਵਨੀ (ਮੱਤੀ 20:17-19; ਮਰਕੁਸ 10:32-34; ਲੂਕਾ 18:31-3)।
9. ਸੇਵਕਪੁਣੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ (ਮੱਤੀ 20:20-28; ਮਰਕੁਸ 10:35-45)।
10. ਬਰਤਿਮਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਸੁਜਾਖਿਆਂ ਕਰਨਾ (ਮੱਤੀ 20:29-34; ਮਰਕੁਸ 10:46-52; ਲੂਕਾ 18:35-43)।
11. ਜ਼ੱਕਈ ਨੂੰ ਲਾਲਚ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ (ਲੂਕਾ 19:1-10)।
12. ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣਾ— ਦਸ ਅਸ਼ਰਫੀਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (ਲੂਕਾ 19:11-27)।

ਜਾਣ ਪਛਾਣ

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਇਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤੁਹਾਡੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ? ¹ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੇ ਹੱਕੇ ਬੱਕੇ ਰਹਿ ਜਾਵੋਗੇ ਕਿ ਕੁਝ ਕਰ ਨਾ ਸਕੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਸ ਕਰੋਗੇ? ਕੀ ਤੁਹਾਡਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਸੱਲੀ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਰੱਖਣ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ?

ਕਈ ਪਾਠਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਦੌਰੇ ਤੇ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਉਹ ਦੌਰਾ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਮੀਲਾਂ ਵਿਚ ਚੱਲਦੇ ਹੋਏ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਇੰਨੇ ਦੁੱਖਦਾਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੋਣੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 20:17-20)। ਸਲੀਬ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਹੋਰ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਹਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਮੁੱਖ ਕੀ ਸੀ? ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਇਸ ਅੱਖੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਨਾਲ ਸਾਡੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਆ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਜੋ ਅਟਲ ਹੈ ਉਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ

(ਮੱਤੀ 20:17-19; ਮਰਕੁਸ 10:32-34; ਲੂਕਾ 18:31-34)

ਪਾਠ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿਚ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਭੀੜ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 10:46)। ਉਹ ਯਰਦਨ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਸ ਦੇ ਉੱਪਰ, ਜਿੱਥੋਂ ਦੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਪੂਰਬ ਵਿਚ ਹੋਣਗੇ।²

ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ (ਮਰਕੁਸ 10: 32ਓ)

ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘ਉਹ ਰਾਹ ਵਿਚ ਹੋ ਕੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਅਰ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦੰਗ ਹੋਏ ਅਰ ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਡਰਦੇ ਸਨ’ (ਆਇਤ 32ਓ)।^੩ ਬੇਸ਼ੱਕ ਮੌਤ ਭਾਵੇਂ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਬਿਨਾਂ ਝਿਜਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਉਹਦੇ ਚੇਲੇ ਜ਼ਰੂਰ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਏ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 11:7, 8, 16, 47-54)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਨ ਦੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਆਪਣੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਦੀ ਵੀ ਫਿਕਰ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 11: 16)।

ਕੋਈ ਲੁਕੇਅ ਨਹੀਂ^੪ (ਮੱਤੀ 20: 17-19; ਮਰਕੁਸ 10: 32ਅ-34; ਲੂਕਾ 18: 31-34)

ਯਿਸੂ ਨੇ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਲਿਜਾ ਕੇ ਫੇਰ ਤੋਂ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਸਦੀ ਉਡੀਕ ਕੌਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਉਸਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਨਬੂਵਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਆ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਇਕ ਆਫ਼ਤ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮਕਸਦਾਂ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੈ।^੫ ਉਸਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਪਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਰ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਠੱਠਾ ਕਰਨ, ਕੋੜੇ ਮਾਰਨ ਅਰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਵਾ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਏ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 20: 18, 19)।

ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 8: 31-33; 9: 30-32^੬), ਪਰ ਇਸ ਵਾਰ ਉਸਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ:⁷

- ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥ ‘ਫੜਵਾਇਆ’ ਜਾਣਾ ਸੀ— ਜੋ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।
- ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਾਜਕਾਂ ਅਤੇ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਕੇ, ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ (ਰੋਮੀਆਂ) ਦੇ ਹੱਥ ਸੌਂਪ ਦੇਣਾ ਸੀ।
- ਉਸਨੂੰ ਠੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰੇ ਜਾਣੇ ਸਨ।
- ਉਸਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਆਮ ਵਾਂਗ, ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੌਤ ਅਖੀਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਕਿ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ‘ਜਿਵਾਲਿਆ’ ਜਾਣਾ ਸੀ।^੮ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ: ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਸਮਝਿਆ’ (ਲੂਕਾ 18: 34; ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 9: 10, 32)।^੯

ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਜਾਣੋ (ਮੱਤੀ 20:20-28; ਮਰਕੁਸ 10:35-45)

ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਬਹਿਸ

ਕਰਕੇ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ, ਆਪਣੀ ਨਾਸਮਤੀ ਵਿਖਾਈ ਸੀ (ਮਰਕੁਸ 9:31-34)। ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਸ ਐਲਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਹੋਏ।

ਮਕਸਦ: ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣਾ?

ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਕੋਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਆਏ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਗੱਦੀਆਂ ਅਰਥਾਤ ਉਸਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਬਹਿਣ ਦਾ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 19:28)।¹⁰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੜੇ ਹੀ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਝਿੜਕਿਆ ਅਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਸਨਮਾਨ ਦੇਣਾ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿਚ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਦੂਜੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹਰਕਤ ਕੀਤੇ ਹੈ, ਤਾਂ “ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਤੇ ਖਿੜ ਪਏ” (ਮੱਤੀ 20:24)। ਉਹ ਇਸ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਗੱਲ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਪਹਿਲਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਣ ਤਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹਾਲੇ ਤਕ ਸਮਝਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।¹¹

ਮਕਸਦ: ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਅਸਲ ਮਹਾਨਤਾ ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।¹² ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ: “ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਆਇਆ”¹³ (ਮਰਕੁਸ 10:45)।

ਮਸੀਹ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਵੱਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।¹⁴ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਮਜ਼ਬੂਤ ਭਾਵਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਅਜਿਹਾ ਵਿਹਾਰ ਰੱਖੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਖੁਦਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ (ਮੱਤੀ 20:29-34; ਮਰਕੁਸ 10:46-52; ਲੂਕਾ 18:35-43)

ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਭੀੜ ਯਰਦਨ ਘਾਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਚ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਪੁਰਾਤਨ ਨਗਰ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਸੌਂਤ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੀਲ ਉਪਰ ਗਏ।¹⁵ ਫਿਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੋ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਕ ਬਦਨਾਮ ਪਾਪੀ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇਕ ਵਿਹਾਰਕ ਨਮੂਨਾ ਦਿੱਤਾ। ਪਹਿਲੀ ਲਿਖਤ ਕਹਾਣੀ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਹੈ।¹⁶

ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖਣਾ

ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨਾਂ ਵਿਚ ਫਰਕ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਮੱਤੀ ਨੇ ਦੋ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਹੈ (ਮੱਤੀ 20:30), ਜਦਕਿ ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਨੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਦਾ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ (ਮਰਕੁਸ 10:46; ਲੂਕਾ 18:35)। ਭੂਤਾਂ ਨਾਲ ਜਕੜੇ ਦੋ ਗਿਦਰੇਨੀਆਂ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਹੀ ਇਹੋ ਜਿਹੀ ਹੀ ਹਾਲਤ ਸੀ।¹⁷ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਦੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਲੋਕ ਜਾਣਦੇ

ਹੋਣਗੇ। ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ (ਸ਼ਾਇਦ ਇਸੇ ਨੂੰ ਲੋਕ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਣਦੇ ਸਨ) ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਂਅ ‘‘ਬਰਤਿਮਈ’’ ਸੀ, ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘‘ਤਿਮਈ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ (ਮਰਕੁਸ 10:46)।¹⁸

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਬਾਰੇ, ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲੋਕ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਹਨ। ਲੂਕਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ‘‘ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਨੇੜੇ ਅੱਪੜਿਆ’’ (ਲੂਕਾ 18:35), ਜਦਕਿ ਮੱਤੀ ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਯਰੀਹੋ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲ ਰਿਹਾ’’ ਸੀ (ਮੱਤੀ 20:29; ਮਰਕੁਸ 10:46)। ਕਈ ਪੁਰਾਣੇ ਟੀਕਿਆਂ ਵਿਚ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਅੰਨ੍ਹੇ ਯਰੀਹੋ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਫਾਟਕ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਭਿੰਨਤਾ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦ ਤਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕੌਣ ਹੈ, ਤਦ ਤਕ ਉਹ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਮੁਤਾਬਿਕ ਫਿਰ ਉਹ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਯਰੀਹੋ ਨੂੰ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਚੰਗੇ ਹੋਏ ਸਨ।¹⁹ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਟੀਕਿਆਂ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘‘ਯਰੀਹੋ’’ ਦੇ ਸਨ: ਇਤਹਾਸਿਕ ‘‘ਪੁਰਾਣਾ’’ ਯਰੀਹੋ ਅਤੇ ‘‘ਨਵਾਂ’’ ਯਰੀਹੋ ਹੋਰਦੇਸ ਰਾਹੀਂ ਬਣਵਾਏ ਗਏ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਹ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੀਹੋ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਯਰੀਹੋ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਲਝਾਇਆ ਨਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।²⁰

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ

ਦੋ ਅੰਨ੍ਹੇ ਸੜਕ ਦੇ ਕੰਢੇ ਆਪਣੇ ਭੀਖ ਮੰਗਣ ਦੇ ਅੱਡੇ ਤੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 18:35)। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਕੌਣ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਬੋਲ ਉੱਠੇ, ‘‘ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਾਉਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰੋ!’’²¹ (ਮੱਤੀ 20:30)। ਭੀੜ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ‘‘ਪਰ ਓਹ ਹੋਰ ਵੀ ਉੱਚੀ ਦੇਕੇ ਬੋਲੇ, ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਦਾਉਦ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਦਯਾ ਕਰ!’’ (ਮੱਤੀ 20:31)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਸੱਦਿਆ (ਮਰਕੁਸ 10:49)।²² ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਾਂ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਣ!’’ (ਮੱਤੀ 20:32, 33)। ਮਸੀਹ ਨੇ ਬਰਤਿਮਈ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜਾਹ, ਤੇਰੀ ਨਿਹਚਾ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਬਚਾਇਆ’’ (ਮਰਕੁਸ 10:52; ਲੂਕਾ 18:42)। ਚੰਗਿਆਈ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹਰ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ,²³ ਪਰ ਇਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਇਸਦੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਸੱਚੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ:

- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਹੋਇਆ (‘‘ਦਾਉਦ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’)
- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਭੀੜ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ)।
- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਯਿਸੂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ)।
- ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਸੂਚੀ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਚੰਗਿਆਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਸੁਕਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚੱਲਿਆ।

‘‘ਯਿਸੂ ਨੇ ਤਰਸ ਖਾ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੋਹਿਆ ਅਰ ਉਹ ਝੱਟ ਸੁਜਾਖੇ ਹੋ ਗਏ’’ (ਮੱਤੀ

20:34)। ਉਹ ਭੀੜ ਨਾਲ ‘‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਉਸ ਦੇ ਮਗਰ ਤੁਰ ਪਏ ਅਰ ਸਭਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ’’ (ਲੂਕਾ 18:43)। ਮਸੀਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਵੇ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 17:4)।

ਦੂਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਸੋਚੋ (ਲੂਕਾ 19:1-10)²⁴

ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਆਫ਼ਤ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਣ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਗੱਲ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਗੱਲ ਯਰੀਹੋ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਅਰਥਾਤ ਜ਼ੱਕਈ ਨਾਂਅ ਦੇ ਇਕ ਮਸੂਲ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਘਟਨਾ ਵਿਚ ਵੀ ਵੇਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਉਸ ‘‘ਛੋਟੇ-ਨਾਟੇ ਆਦਮੀ’’ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਇਕ ਬਿਰਛ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਸੀ²⁵ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੀ ਬਦਲ ਗਈ ਸੀ²⁶ ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ੱਕਈ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ‘‘ਅੱਜ ਇਸ ਘਰ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਆਈ, ... ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ’’²⁷ (ਆਇਤਾਂ 9, 10)।

ਸਿਖਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ (ਲੂਕਾ 19:11-27)

ਅਖੀਰ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸਚਿਆਈ ਦੱਸਣ ਅਤੇ ਗਲਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ੱਕਈ ਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਮਿਲਣ ਤੇ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਰੀ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਅਸ਼ਰਫੀਆਂ ਦਾ²⁸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ, ਇਕ ਅਮੀਰ ਨੇ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਸ ਨੌਕਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਇਕ ਅਸ਼ਰਫੀ ਦਿੱਤੀ (ਆਇਤਾਂ 13, 16, 18, 20) ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਅਸ਼ਰਫੀ ਨਾਲ ‘‘ਵਣਜ ਵਪਾਰ’’ ਕਰਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਇਹ ਅਸ਼ਰਫੀ ਚਾਂਦੀ ਦਾ ਬਣਿਆ ਇਕ ਯੂਨਾਨੀ ਸਿੱਕਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸਦੀ ਕੀਮਤ ਇਕ ਸੌ ਦੀਨਾਰ ਸੀ²⁹ ਇਕ ਅਸ਼ਰਫੀ ਆਮ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਚਾਰ ਕੁ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੋਵੇਗੀ।³⁰ ਅਮੀਰ ਫਿਰ ‘‘ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜ ਆਵੇ’’ (ਆਇਤ 12)। ਬਾਅਦ ਵਿਚ, ਉਸਨੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨਾ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਗ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਕੁਝ ਦਿਨ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੋੜਿਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਜੁਲਦਾ ਹੈ (ਮੱਤੀ 25: 14-30)³¹ ਫ਼ਰਕ ਸਿਰਫ਼ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਕਸਦ

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮਕਸਦ ਆਇਤ 11 ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ‘‘ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮਝੇ ਭਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁਣੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।’’ ਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਮਰਨ ਲਈ ਯਹੂਸ਼ਲਮ

ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭੀੜ ਦੀ ਉਤੇਜਨਾ ਵਿਚ ਜਕੜੇ,³² ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦਾ ਯਿਸੂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਮੀਰ ਆਦਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ‘ਦੂਰ ਦੇਸ਼’ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਯਿਸੂ ਹੀ ਉਹ ਅਮੀਰ ਸੀ, ਅਤੇ ‘ਦੂਰ ਦੇਸ਼’ ਸੁਰਗ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਰਨਾ ਸੀ, ਜੀ ਉੱਠਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਦਾ ਤਾਜ ਪਹਿਨਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਉਤਾਂਹ ਉਠਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:32, 33; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:21 ਵੀ ਵੇਖੋ)।³³

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਇਕ ਸੱਚਾਈ ਦੱਸਣ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ, ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿਚ ਇਕ ਵਾਧੂ ਸਬਕ ਵੀ ਸੀ:³⁴

- ਇਸ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਇਕ ਖ਼ਾਸ ਚੁਣੌਤੀ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਲਗ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇਣੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਿਸਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣਾ ਸੀ (ਵੇਖੋ 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4:17)।
- ਇਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਲਈ ਖ਼ਾਸ ਚਿਤਾਵਨੀ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਾਰ

ਯਰੀਹੋ ਵਿਚ ਨਿੱਕਲ ਕੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਯਰੀਹੋ (ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਤੋਂ 1200 ਫੁੱਟ ਹੇਠਾਂ) ਤੋਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ (ਸਮੁੰਦਰ ਤਲ ਤੋਂ 2500 ਫੁੱਟ ਉੱਪਰ) ਦੀ ਸਤਾਰਾਂ ਮੀਲ ਚੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਦੌਰੇ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਪੜਾਅ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਸਾਡਾ ਅਗਲਾ ਪਾਠ ਬੈਤਾਨੀਆ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਆਖ਼ਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਪਾਠ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਘੱਟ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਪਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ‘ਨੇੜੇ’ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:27)। ਮਸੀਹ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਸਮੇਂ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ:

- ਅਟੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿ ਮੌਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਕਤ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਆਪਣੇ ਹੋਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਜਾਣੋ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਮਕਸਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਹੈ।
- ਆਪਣਾ ਵਿਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਰੱਖੋ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੇ। ‘ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਨਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁੱਭ ਕਰਮ ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ’ (ਮੱਤੀ 5:16)।
- ਦੂਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਸੋਚੋ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਲੋਕ ਉਹ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਲਈ ਸੋਚਦੇ ਹਨ।
- ਸਿਖਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ। ਖੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀਆਂ ਸਚਿਆਈਆਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ

ਦੇਣ ਦੇ ਮਿਲੇ ਹਰ ਮੌਕੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰੋ।

ਤੁਸੀਂ ਇਕ ਹਫ਼ਤਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹੋ ਜਾਂ ਇਕ ਸਦੀ, ‘ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ’ ਕੱਟਣ ਦਾ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਨੋਟਸ

ਇਸ ਪਾਠ ਲਈ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਿਰਲੇਖ ‘ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਬੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ’; ‘ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਹੋਵੇ’; ‘ਜਦੋਂ ਮੌਤ ਤੁਹਾਡੇ ਬੂਹੇ ਤੇ ਦਸਤਕ ਦੇਵੇ’ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਲਈ ਅਸਾਨ ਢੰਗ ਅਪਨਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ‘ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ?’ ਤੇ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਕੇ ਵੇਖੋ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਮੱਤੀ 20:28 ਅਤੇ ਲੂਕਾ 19:10 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਦੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਵੱਡੇ ਹਨ। ਇਸ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਿਉਂ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ?

ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਜਿਸਦਾ ਅਸੀਂ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਵਚਨ ਸੁਣਾਉਣ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ: ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ (ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦਾ ਜਵਾਬ) ਅਤੇ ਅਗਲਾ ਸਰਮਨ ‘ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕੀ ਬਣੋਗੇ?’ ਵੇਖੋ। ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਰਤਿਮਈ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਸੰਦੇਸ਼ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਯਹੂਸਲਮ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਦੀ ਚੰਗਿਆਈ ਤੋਂ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ। (ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 4 ਵਿਚ ‘ਮੈਂ ਅੰਨ੍ਹਾਂ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ)। ਅਸ਼ਰਫ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਈ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਰਲ ਪਿਅਰਸ ਨੇ ‘ਯਿਸੂ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ‘ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ’ ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ ਹੈ’ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।³⁵ ਲੂਕਾ 19:13 ਅਮ ਅਰਥ ਵਿਚ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੁਖ਼ਤਿਆਰੀ ਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ: ‘ਇਸ [ਪੈਸੇ] ਨਾਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰੋ’ [NASB] ਜਾਂ ‘ਇਸ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਤੇ ਲਾਓ [NIV]।’

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਕਲਾਸ ਵਿਚ ਚਰਚਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਾਨੂੰ ਸਚਮੁਚ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਵਾਪਰਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਦੇਣੀ ਹੈ, ਪਰ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਲਈ ਪਿਛੋਕੜ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਂ ਕਲਾਸ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਹੋਰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਖ਼ਬਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਸੀ? ² ‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫ਼ਲਿਸਤੀਨ’ ਵਾਲਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ। ³ਮਰਕੁਸ 10:32 ਉ ਵਾਲੇ ‘ਉਹ’ ਅਤੇ ‘ਮਗਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ’ ਲੋਕ ਵੱਖ ਵੱਖ ਜਮਾਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਵੀ। ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਨ, ਤਾਂ ‘ਉਹ’ ਦੇ ਨਾਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਚੇਲੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ⁴ ‘ਲੁਕੇਅ’ ਤੋਂ ਭਾਵ ‘ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ’ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਸਾਫ਼ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਸੀ। ⁵ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਉਹ ਸਲੀਬ ਨੂੰ ਇਸ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਵੇਖਣ ਲਈ ਆਏ (ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 12:16)। ⁶ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੇਖਕ ਮੱਤੀ 20:18, 19 (ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਆਇਤਾਂ) ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁੱਖ ਭੋਗਣ ਬਾਰੇ ‘ਤੀਜੀ ਵਾਰ’ ਕਿਹਾ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਕੁਝ ਇਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਅਹਿਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਦੁੱਖ ਝੱਲੇਗਾ (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ,

ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 17:12; ਲੂਕਾ 5:35; 9:22, 43-45; 12:50; 13:32, 33; 17:25)।⁷ਕੱਛਮੈਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ “ਦੁੱਖ ਭੋਗਣਾ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦੇ ਤਕਰੀਬਨ 14 ਢੁਕਵੇਂ ਅਤੇ ਅਹਿਮ ਵੇਰਵੇ ਜੋ ‘ਮਸੀਹ ਨੇ ਦਿੱਤੇ’ (ਜਿਸ ਬਰਟਨ ਕੱਛਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਗੋਸਪਲ ਆਫ ਮੈਥਿਊ* [ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1968], 310-11)।⁸ਮੱਤੀ ਵਿਚ ‘ਤੀਏ ਦਿਨ’ (ਮੱਤੀ 20:19) ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ ਵਿਚ ‘ਤਿੰਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ’ (ਮਰਕੁਸ 8:31) ਹੈ, ਜਦਕਿ ਲੂਕਾ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ‘ਤੀਏ ਦਿਨ’ ਹੈ (ਲੂਕਾ 18:33)। ‘... ਇਹ ਸਾਫ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਬਿਲਕੁਲ ਸ਼ਬਦੀ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਦਾ’ (ਓਰਵਿਲ ਈ. ਡੈਨੀਅਲ, *ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਫੋਰ ਗੋਸਪਲਜ਼*, ਜਿਲਦ 2ਜੀ [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1996], 143)।⁹ਲੂਕਾ 18:34 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਇਹ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਰਹੀ।’ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਅਸਬ ਕਰਕੇ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਰੋਕੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਖੁਦਾਈ ਦਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੂਕਾ 9:45 ਵਿਚ ਲੂਕਾ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ।¹⁰ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਲਈ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ‘ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਕੀ ਬਣੇਗੇ?’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।

¹¹ਯਹੂਸਲਮ ਵਿਚ ਚੁਬਾਰੇ ਵਿਚ ਇਹੋ ਤਕਰਾਰ ਫੇਰ ਹੋਇਆ (ਲੂਕਾ 22:24)।¹²ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਦੀ ਇਕ ਪਹਿਲੀ ਚਰਚਾ ਲਈ *ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ*, 4 ਕਿਤਾਬ ਵਿਚ ‘ਸ਼ਗਿਰਦੀ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ’ ਪਾਠ ਵੇਖੋ।¹³‘ਨਿਸਤਾਰਾ’ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਚਰਚਾ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।¹⁴ਮੱਤੀ 9:13 ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੱਤੀ 1:21; 1 ਤਿਮੋਥਿਊਸ 1:15 ਵੀ ਵੇਖੋ।¹⁵‘ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਫਲਿਸਤੀਨ’ ਦਾ ਨਕਸ਼ਾ ਵੇਖੋ।¹⁶ਲੂਕਾ ਚੰਗਿਆਈ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਅਤੇ ਜੱਕਦੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਲੂਕਾ ਇਕਲੌਤਾ ਲੇਖਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਚੰਗਿਆਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ (ਲੂਕਾ 18:35; 19:1, 2)।¹⁷ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਦੋ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਇਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਭਾਵੇਂ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਕਰਾਂ।¹⁸‘ਦਾ ਪੁੱਤਰ’ ਲਈ ‘ਬਰ’ ਅਰਾਮੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਮਰਕੁਸ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਰੋਮੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਲਈ ਲਿਖਿਆ, ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਇਆ ਜੋ ਗੈਰ ਯਹੂਦੀ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸਨ।¹⁹ਉਹ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਗਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋਣਗੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਕੁਝ ਚਿਰ ਲਈ ਨਗਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੁਕਿਆ ਸੀ (ਉਸ ਨੇ ਜੱਕਦੀ ਦੇ ਘਰ ਵਕਤ ਕੱਟਿਆ)।²⁰ਕਲਵਰ ਨੇ ਪਾਈਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ (ਰੋਬਰਟ ਡੰਕਨ ਕਲਵਰ, *ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਡਾਈਸਟ* [ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੋਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1976], 212-13)।

²¹ਮਸੀਹਾ ਨੂੰ ਲੋਕ ‘ਦਾਉਦ ਦੀ ਸੰਤਾਨ’ ਹੀ ਆਖਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਨ੍ਹਿਆਂ ਨੇ ਦੂਰੋਂ ਹੀ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ।²²ਮਰਕੁਸ ਨੇ ਇਕ ਦਿਲਚਸਪ ਵੇਰਵਾ ਜੋੜਿਆ ਹੈ: ਬਰਤਿਮਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੀੜਾ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਉੱਪਰਲਾ ਚੋਗਾ ਲਾਹ ਸੁੱਟਿਆ (ਮਰਕੁਸ 10:50)। ਇਹ ਲੀੜਾ ‘ਮੰਗਤੇ ਦੀ ਅੱਧੀ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਆਪਣੀ ਨਜ਼ਰ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਭੀੜ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿਚ ਅੜਿੱਕਾ ਸੀ’ (ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਐਂਡ ਫਿਲਿੱਪ ਵਾਈ. ਪੈਂਡਲਟਨ, *ਦ ਫੋਰਫੋਲਡ ਗੋਸਪਲ ਆਰ ਹੇ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਫੋਰ ਗੋਸਪਲਜ਼* [ਮਿੰਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ., 1914], 560-61)। ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਤੇ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਤਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਸੁੱਟ ਸਕਦੇ ਹਾਂ (ਵੇਖੋ 12:1)।²³ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਰਕੁਸ 2 ਵਾਲੇ ਅਧਰਗੀ ਦਾ ਚੰਗਿਆਈ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਸੀ। ਯਕੀਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ‘‘ਚੰਗੇ’’ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ।²⁴ਕਮਜ਼ੋਰ, ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਅਤੇ ਕੱਢੇ ਹੋਇਆਂ ਦੇ ਚੈਂਪੀਅਨ ਲੂਕਾ ਨੇ ਹੀ ਜ਼ੱਕਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸੀ ਹੈ।²⁵ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਇਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਗੀਤ ਹੈ ‘‘ਇਕ ਛੋਟਾ ਨਾਟਾ ਆਦਮੀ।’’ ‘‘ਨਾਟਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਾਵ ‘‘ਬਹੁਤ ਮਧਰੇ ਕੱਦ ਵਾਲਾ’’ ਹੈ।²⁶ਲੂਕਾ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਵਿਚ, ਜ਼ੱਕਈ ਦੀ ਕਹਾਣੀ (ਲੂਕਾ 19: 1-10) ਧਨਵਾਨ ਜਵਾਨ ਹਾਕਮ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 18: 18-27)। ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਲੂਕਾ ਨੇ ਵਿਖਾਇਆ ਕਿ ‘‘ਉਠ ਸੂਈ ਦੇ ਨੱਕੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ’’ ਕਿਵੇਂ ਨਿੱਕਲ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 18:25)।²⁷ਲੂਕਾ 19:10 ਇਕ ਹੋਰ ਵੱਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਕ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਕੁਸ 10:45 ਦੇ ਨਾਲ ਰੱਖੋ।²⁸ਇਸ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ‘‘ਤੋੜਿਆਂ ਦਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।²⁹ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅੰਠਿਆਨੀ (ਦੀਨਾਰ) ਇਕ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 20:2)।³⁰ਲੂਕਾ 19: 17 ਅਸ਼ਰਫੀਆਂ ਨੂੰ ‘‘ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ’’ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਕ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਰਥਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਸ ਨਗਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਚ ਜਿਸ ਤੇ ਉਹ ਨੌਕਰ ਨੂੰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ‘‘ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ’’ ਸੀ।³¹ਤਦ ਅਸੀਂ ਚਰਚਾ ਕਰਾਂਗੇ ਕਿ ‘‘ਬੈਂਕ’’ (ਲੂਕਾ 19:23) ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਲੂਕਾ 19:26 ਵਿਚ ਇਸਦਾ ਕੀ ਸਿਧਾਂਤ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।³²ਫ਼ਤਹਿਮੰਦ ਦਾਖਲੇ ਵਿਚ ਕਿਆਸ ਅਤੇ ਜੋਸ਼ ਸਿਖਰ ਤੇ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ। ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਫ਼ੌਰਨ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਸ਼ਹੂਰੀ ਘਟਣ ਲਗ ਪਈ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ, ਲੋਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹੇ ਸਨ, ‘‘ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਦਿਓ!’’³³ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਭਾਵ ਪੈਂਟੀਕਾਸਟ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ।³⁴ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ‘‘ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕ ਲਚਕਦਾਰ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।³⁵ਅਰਲ ਵੀ. ਪੀਅਰਸ, ਦ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬੀਟੀਚਿਊਡਸ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਫ਼ਲੋਮਿੰਗ ਐਂਡ. ਰੇਵਲ ਕੰ., 1947), 76-86.